

הדלקת נרות: 16:03

צאת שבת: 17:15

מוצ"ש לר"ת: 17:46

הזמנים לפי אופק ירושלים

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הר"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

תורה מלשון הוראה

כשאדם קונה גיפ, הוא מקבל יחד איתו ספר רכב, ובו הוראות היצרן: סוג הדלק, לחץ הָאָוֵר, טיפול תקופתי וכו'.

כשאשה קונה מכונת כביסה, היא מוצאת בצמוד לה חוברת 'הוראות היצרן' ובה מידע היכן נמצאים פתחי אבקת הכביסה והמרכז, סוגי התוכניות, מתח חשמלי וכו'.

לגיפ יש הוראות יצרן, למכונת כביסה יש הוראות יצרן,

ולחיי הנישואין... אין הוראות יצרן?

אומר הזוהר: תורה, מלשון הוראה. כלומר, התורה היא 'הוראות היצרן' ובה מתכון האושר של חיי הנישואין.

מבט הכרובים היה מוטה כלפי מטה בכדי לרמוז שעל מנת להבין מי זאת אשתך עֲלֶיךָ לעיין בהוראות היצרן, וכדי להבין מי זה בעלך עֲלֶיךָ לקרוא את הנחיות היצרן. אם תביטו אחד על השני ותו לא, לא תכירו את בן הזוג אלא רק את המעטפת החיצונית שלו.

אמרו המקובלים: 'תיקוני הבית הם תיקוני השכינה'.

כלומר, התיקונים (קישוטים) שבהם האשה מתקנת (מקשטת) את ביתה, נקראים גם 'תיקוני (קישוטי) השכינה'.

מסופר בתלמוד על רב יוסף שהיה מגדולי האמוראים והיה סומא. כשהיה שומע קול פסיעותיה של אמו היה אומר: 'אקום מפני אמא, מפני השכינה שבאה...'

בעל יקר, אשתך - האמא של הילדים שלך, היא כמו השכינה!

כשהיא בוכה ומתחננת: אל תעזוב אותי, תישאר איתי קצת, תפייס אותי... - אל תסובב לה את הגב ותשאיר אותה עם הדמעות...

מי שמצער את אשתו, לא מצער רק אותה, אלא מצער גם את מה שהיא מייצגת, את השכינה! כדאי שתפייס אותה, תאמר לה שאתה לא זו מכאן עד שהיא תחייך... (והיא תחייך).

זאת ועוד, שפע הפרנסה בבית תלוי באשה! הרבה אנשים שואלים אותי: למה אין לי כסף,

למה אני מרוויח הרבה ומפסיד כפליים...? ואני משיב להם בשאלה נגדית: את אשתך, אתה מכבד???

שפע הפרנסה בבית הוא פונקציה של הכבוד שהבעל נותן לאשתו.

אמרו חז"ל: מי שרוצה להתעשר שיכבד את אשתו! שכן השכינה אומרת: "מְכַבְּדִי אֶכְבְּדִי, וּבִזִי אֶקְלוּי", מדה כנגד מדה. אתה תצחיק ותשמח אותה במשך היום, ובלילה תספור דולרים... אתה רוצה לצחוק כל הדרך אל הבנק...?

הצינור שמוריד שפע אל הבית עובר דרך האשה. כשהיא שמחה הצינור פתוח, וכשהיא בצער הצינור סגור!

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

טומאת מצרים

"וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שֶׁבַע עָשָׂר שָׁנָה..." - שבע עשרה השנים האחרונות של יעקב, שנים של שקט ושלווה לעומת שנותיו הקודמות שהיו מלאות ייסורים. יעקב ראה את כל בניו ובנותיו יושבים בארץ גושן שפרעה מלך מצרים הקצה להם.

השם משמואל כתב שליעקב אבינו לא היתה גלות במצרים ואדרבה שם היו עיקר שנותיו. וכתב בשם האר"י ז"ל שקליפת מצרים היא 'שכחה' ויעקב בהיותו שם התיש (החליש) הקליפה ההיא. נסביר את דברי הרב. זה שנאמר "ויחי יעקב בארץ מצרים" אין הכוונה שיעקב ישב לו בוילה או בבית מפואר על גדות הנילוס והביט בנוף ואכל אוכל דשן, ונח כמו בבית הבראה. מציאות זאת, אצל הצדיק, לא נקראת לחיות. לחיות, אצל הצדיק, זה תפילה, עבודת ה' ושבירת היצר הרע. (קליפה). ולכן הוא נקרא צדיק.

תכלית האדם היא מה שנאמר בסוף קהלת "סוף דְבַר הַכֹּל נְשִׁמָּע אֶת הַאֲלֹקִים יָרָא וְאֵת מִצְוֹתָיו שָׁמֹר כִּי יָהּ כָּל הַאֲדָמָה". ההבדל בין צדיק לאדם רגיל, שהצדיק לא מסיח את דעתו מהתכלית גם כאשר הוא במקום יפה ופסטורלי, וגם כאשר יש לו זמן לנוח. לעומת זאת האדם הרגיל מסיח דעתו מידי פעם מהתכלית ולא עוסק בה. יעקב אבינו עסק בתכלית גם בהיותו במצרים כשבנו מלך מצרים וכל טוב לפניו ובנו מושל בכל הארץ.

יעקב אבינו היה שובר יום יום את קליפת השכחה של מצרים כמו שכתב האר"י ז"ל. מהי קליפת השכחה? מצרים היתה ארץ שמי שנכנס אליה שוכח לצאת. וזה רמוז במילה מצרים עצמה. מ"ם פתוחה בתחילתה ומ"ם סגורה בסופה. מ"ם פתוחה להכניס את הבאים אליה ומ"ם סתומה שמי שנכנס לא יכול לצאת. ואם נוריד את שני המ"ם מהמילה 'מצרים' נשאר עם האותיות 'יצר'. דהיינו שבארץ הזו שולט היצר שסוגר על האדם ולא נותן לו יציאה.

הרב דסלר כתב ששרו של מצרים הוא שרו של גיהנום, כלומר היעדר רוחניות. ומצרים היתה ריקה מתוכן רוחני והיו בה רק טומאה ויצרים. לכן היה קשה לצאת משם.

מהיכן למדנו שבמצרים היתה שכחה? מספר ראיות לדבר:

א. ממה שנאמר: "וְלֹא זָכַר שֵׁר הַמִּצְרִי אֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחֵהוּ". שאחרי הבשורה הטובה שיוסף בישר אותו, שכחו.

ב. יעקב משביע את יוסף שיעלה אותו מארץ מצרים לארץ ישראל ויקבור אותו במערת המכפלה. וכן יוסף בסוף הפרשה משביע את בני ישראל שיעלו את עצמותיו מארץ מצרים. מדוע הם נוקטים בשבועה? כדי שלא ישכחו. ובאמת ביציאת מצרים, בני ישראל שכחו להעלות את יוסף, היחידי שזכר היה משה רבינו שהעלה את ארונו מהנילוס.

ג. ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף. כיצד יתכן שהמלך החדש שמלך אחרי יוסף, לא זכר אותו ואת מפעליו? מלמד שקליפת השכחה חזקה.

ד. השם משמואל כתב שפרעה ומצרים אף שבשעת המכות התפעלו ונכנעו, אך ברגע שסרה המכה שכחו מה שראו בעיניהם. כמו שכתוב: "וַיִּכְבְּדוּ לְבָבוֹ הוּא וְעַבְדָּיו". יעקב אבינו פחד שקליפה זו תשכיח להם את הרצון לצאת.

וכמו שהשם משמואל כתב והנה בגלות מצרים היתה הקליפה ההיא תוקפת בכח על לב בני ישראל להשכיחם כל רעיון והארה אלוקית וקבלת האבות... ובהיותו שמה התיש כח הקליפה ההיא. עכשיו הבנו את מה שהרב אמר בהתחלה שלא הרגיש גלותו במצרים כלל ושם היו עיקר שנות חייו שהיה פועל בכל חיותו לבטל היצר והקליפה בימיו, כדי שיוכלו לצאת.

שבת שלום – אבנר קוזאס

בעל אחד לקח את אשתו פעם ראשונה לחופשה בבית מלון.

נפתחה הדלת והם נכנסו. היא התחילה לצעוק: מה זה פה?

איזה חדר קטן, למה אין פה מיטות? גם אין כאן חלונות....

איפה השירותים? למה אין שולחן?

ענה לה בעלה: אל תצעקי, זו רק המעלית....

בדיחה

שיעורי בית לאבא

ישנה טעות נפוצה בקרב משפחות רבות, שהאמא משאירה לאבא 'שיעורי בית'. במה דברים אמורים?
 הילד במשך היום התנהג בצורה פרועה, לא שמע בקול אמא, התחצף ואפילו שבר חפצים. למרות כל הניסיונות להרגיעו ולהשליט משמעת, הוא המשיך בשלו, עד שאמא אמרה לו: חכה שאבא יבוא, הוא כבר יטפל בך...
 משפט כזה פסול מעיקרו מכמה טעמים: א. מלמד על החולשה של האמא מול הילד.
 ב. מאפשר לילד להמשיך להתפרע ולצער את אמא.
 ג. האמא גורמת לאבא להיות 'האיש הרע', שבא רק להעניש ולהיות שוטר. והיחסים בין האבא והילד מתקלקלים.
 ד. הילד נכנס לחרדות מיותרות.
 ישנם אבות שמענישים בלא גבול ובלא מידה, והילד יודע שהוא עומד לעבור ייסורים. ידיעה זו גורמת לו לחרדות קשות שלפעמים יכולות לפגוע ביציבות הנפשית.
 במסכת 'שמחות' מסופר על ילד שקיבל איום מאביו שהיה אליים מאד. הילד לא ידע את נפשו מרוב לחץ ותסכול, והוא הפיל את עצמו לבור והתאבד. מזעזע עד היכן הדברים מגיעים.

הענשה בגיל ההתבגרות

ברור לכולנו שאי אפשר לשים בחור בן 15 בפניה, או לשלול ממתקים מבחורה בת 17. אם אנו ההורים נתקלנו בחוצפה או בזלזול בהוראות שנתנו, או בשבירת מוסכמות בבית שחייבים להגיב עליהם, ולאחר התראות חוזרות ונשנות הם ממשיכים בהתנהגותם הרעה, אפשר להעניש אותם בדרכים הבאות:
 שלילת בונוסים- למשל, אם עד עכשיו היינו משלמים להם על שיחות הטלפון הנייד, אז מעכשיו מפסיקים להם את התשלום והם יסתדרו בכוחות עצמם. אם הם מקבלים מההורים דמי כיס שבועיים, אפשר לקצץ להם מזה. גם כאן, הכאב בכיס מרסן אותם מלעשות ככל העולה על רוחם, כי סוף סוף הם די תלויים בסיוע הכספי שלנו.
 טיולים ואירועים משפחתיים- טיול או אירוע הוא חוויה רוחנית שלא רוצים להפסיד. גם זה יכול להיות כלי הרתעה כנגדם. שלילת דברים אלו מרתיעה, וגורמת להם להתיישר עם הקו של המשפחה.
 עונשים מעין אלו מעבירים להם מסר שהם 'חברי מועדון' של המשפחה. ומי שהוציא את עצמו מהחברות, לא זכאי לבונוסים של חברי המועדון. בבית יש זכויות וגם חובות.

סיפור לשבת

הראש"צ הרב רפאל מאיר פאניז'ל זצ"ל

בשנת ה'תר"א חיפשו חכמי ישראל את גדול העיר כדי לשלחו לגולה. הם מצאו את רבינו כאדם המתאים ביותר למשימה זו. רבינו שם פניו לארצות צפון אפריקה.
 הדרך הייתה קשה והרת סכנות מחשש שודדים. מרוקו הייתה התחנה הראשונה ובהמשך הגיע לתוניס.
 רבינו התקבל בפנים קודרות. כשביקש לדעת מדוע סיפרו לו, כי אותה שנה היא שנת בצורת.
 החורף התקרב אל קיצו, ובשל העובדה שאין גשם הרעב החל להראות את אותותיו ובני העיר התהלכו מודאגים עד מאוד, שכן בעוד זמן קצר הקיץ יגיע. רבינו ביקש לעזור ליהודים ולכן התעטף בטליתו והחל להתפלל מעומק הלב.
 עוד בטרם סיים את תפילתו ענני גשם החלו להיראות בשמיים, ובזמן מועט החשיכו את שמי תוניס. גשם זלעפות ירד, והבארות התמלאו במים חיים תוך זמן קצר.
 השמועה על הנס, שאירע בזכות הצדיק הגיעה לידיעת היהודים, וזמן קצר לאחר מכן השמועה הגיעה אל בית-המלך. המלך ביקש לראות את הצדיק מחולל הפלאות.
 כאשר רבינו נכנס לבית-המלך, המלך עמד על רגליו ביראת כבוד. המלך שאל את הצדיק במה יוכל להשיב לו כגמולו? אולם רבינו השיב כי 'בורא העולם הוא זה שעשה את המופת'. בו במקום ציווה המלך לערוך כתב מלכותי למען הרב ובו ביקש המלך כי בכל מקום בו יופיע הרב, יעמידו לכבודו משמר צבאי וסוס לרכב עליו.
 בנוסף, לאות הוקרה העניק לו לבוש רקום ואף מילא את כיסו בכספים רבים למען שליחותו. כשרבינו יצא מהארמון ליווה אותו המלך על לפתח ארמונו.

בזמן שהותו בתוניס אירע מופת נוסף על ידי הרב שפרסם את קדושתו בקרב היהודים והמוסלמים כאחד. היה זה כאשר הלך רבינו עם רבני המקום, והגיעו לקרבתו של גן מפואר בעיר המלוכה. רבינו, שהיה עסוק בשיחה תורנית עם המרא דאתרא, לא הבחין, שהוא מתקרב לשערי הגן.
 בדרכם פנימה עצרו שומרי הגן ואמרו: "הגן סגור בשעות הערב". רבינו מסיבה כלשהי לא השיגח בדבריהם והמשיך בדרכו היישר לתוך הגן. השומרים, כשראו זאת, חסמו את דרכם של שאר המלווים באומרו: "אסור להיכנס, בשטח הגן בשעות הערב משוחררים שני כלבים גדולים ורעבים לטרף!!".
 זעקת שבר יצאה מפי רבה של תוניס. חרדה עצומה ודאגה לשלומו של רבינו. בחרדה רבה עקב אחר דמותו המתרחקת של רבינו. לפתע הגיחו שני הכלבים מקצה הגן כשהם מבקשים להתנפל על רבינו, שחדר לתחומם. כשהם הגיעו לרבינו, נעץ בהם הצדיק את מבטו הקדוש, והם נעצרו באחת.
 הצדיק החזיק את השרשראות, שהיו קשורים בצווארם ומשך את שני הכלבים אחריו, כאילו מדובר בכבשים ולא בכלבי תקיפה. זמן רב הוסיף לטייל בגן כשהשומרים מתבוננים בהשתאות. מעולם לא ראו מחזה מעין זה. כאשר יצא הצדיק מן הגן, ניגשו אליו מלוויו היהודים בהדרת כבוד. המרא דאתרא שאל את הצדיק: "האם רבינו עשה זאת בעזרת קבלה מעשית?".
 "לא", השיב הרב. "וכי פלא הוא?", תהה. "הרי הובטח לנו, כי ימוראכם וחיתכם יהיה על כל חיית השדה". אין לי שום חשש מאף בריה שתזיק לי. החשש היחידי הוא מפני בורא העולם!". מעשה זה התפרסם ובני תוניס פתחו את כיסם לרווחה והוסיפו נדבות רבות לטובת ענני ירושלים. שליחותו של רבינו הוכתרה בהצלחה מרובה. (עין חמד)

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

**האם יש לכם מריבות וויכוחים?
 מרגישים שאינכם מתאימים?
 הילד שלכם מתחצף?**

לייעוץ בנושא שלום בית, חינוך ילדים, הדרת חתנים/כלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חייגו עכשיו - 1599-59-59-39

